

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/902/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114204486
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5114204486.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti odporcovi K. E., nar. X. XX. XXXX, bytom L. XXX, L., v konaní o zaplatenie 639,96 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 7C/96/2014-23 zo dňa 2. júla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z výsledkov vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že účastníci uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200030296, na podklade ktorej bola v zmysle bodu 5 poskytnutá čiastka úveru 570,- eur, splácanie dohodnuté v 42 splátkach, so splatnosťou k 18. dňu v mesiaci, výška mesačnej splátky, vrátane úrokov 30,54 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 282,68 eur, RPMN 69,89 % a ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 51,49 %. Zmluva bola podpísaná odporcom ako dlžníkom dňa 17. 6. 2010 a navrhovateľom ako veriteľom 18. 6. 2010. Podľa čl. 2 a 4 dlžník podpisom zmluvy o RÚ mal potvrdiť, že mu veriteľ pred uzavretím tejto zmluvy odovzdal vyplnený formulár pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere so všetkými náležitosťami, ktoré ustanovuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení a že informácie uvedené vo formulári sú pre neho zrozumiteľné. Listom zo dňa 18. 6. 2010 navrhovateľ oznámil odporcovi schválenie úveru s uvedením údajov o schválenom úvere v zmysle čl. 2.2 zmluvných dojednaní. Podľa karty klienta odporca splatil na poskytnutom úvere celkovo 642,72 eur. Preskúmaním predmetnej zmluvy okresný súd zistil, že táto neobsahuje zákonom predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z.). Nie je možné tento údaj odvodzovať od termínov jednotlivých splátok odpočtom počtu dní od uzavretia zmluvy a počtu splátok, nakoľko takýto postup podľa názoru súdu nie je konformný so zmyslom a účelom sledovaným takto zakotvenou podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zastal názor, že spotrebiteľ pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií by mal presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru. V ďalšom okresný súd poukazoval na to, že sa v zmluve nikde nenachádza ani údaj podľa ust. § 9 ods. 2, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré mal odporca

navrhovateľovi zaplatiť. Zmluva obsahuje len počet splátok, z ktorého údaju však nie je zrejma skladba splátky, t.j. aká suma je započítaná na istinu, aká na úroky, prípadne iné poplatky. Pokiaľ navrhovateľ listom zo dňa 18. 6. 2010 oznámil odporcovi údaje o schválenom úvere, odporca sa ako dlžník dozvedel niektoré z podstatných a povinných náležitostí zmluvy o úvere až potom, čo podpísal listinu označenú ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, pričom zákon vyžaduje, aby už pri uzatváraní zmluvy boli zmluvnými stranami dohodnuté a ustálené všetky povinné náležitosti zmluvy, čo v tomto prípade dodržané nebolo. Taktiež, pokiaľ podpísal odporca formulár pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, existenciu tohto formulára a jeho prevzatie odporcom navrhovateľ súdu žiadnym spôsobom nepreukázal. Súd mal vážne pochybnosti o tom, že odporca pri podpisovaní zmluvy bol oboznámený s tým, že podpisuje aj prevzatie uvedeného formulára a že bez akejkoľvek prípravy by bol schopný posúdiť, že formulár obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. V nadväznosti na uvedené potom ustálil, že v danom prípade sa jedná o úver bezúročný a bez poplatkov, tak ako to vyplýva z ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Nakoľko bolo preukázané, že odporca uhradil celkovo 642,- eur, celková cena poskytnutého úveru predstavovala 570,- eur, žalobný návrh zamietol. Taktiež dodal, že úroková sadzba v predmetnej zmluve predstavovala 70,01 %, pričom takáto výška úroku zjavne vybočuje z rámca akéhokoľvek úverovania, ktoré by bolo akceptované z hľadiska dobrých mravov. Základ pre takýto záver dáva ust. § 39 OZ, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom a účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Podľa názoru súdu úroky vo výške 70,01 % ročne sú odplatom, ktorá nesleduje cieľ zabezpečiť navrhovateľovi primeraný zisk a odmenu za poskytnutý úver, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy bežné úrokové sadzby bánk sa pohybovali v rozsahu 10,86 % ročne, teda uvedená úroková sadzba úveru prevýšila štandardné úroky takmer o 6,5 násobok.

O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a odporcovi trovy konania nepriznal, nakoľko nezistil, že by mu účelne vynaložené výdavky v priebehu konania vznikli.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. Vytýkal okresnému súdu, že nesprávne dospel k záveru, že predmetný úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ sa týkalo absencie jednej z náležitostí zmluvy, a to konečnej splatnosti úveru, poukazoval, že údaj o konečnej splatnosti úveru bol vyjadrený dátumom splatnosti poslednej splátky, ktorý bol uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, tvoriacom súčasť zmluvy. Ďalej uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú, kedy jej predmetom je poskytnutie úveru len za dohodnutých podmienok poskytnutia revolvingu, čo znamená, že konečnú splatnosť úveru (revolvingu, ktorý predstavuje v podstate ďalší úver) je vždy možné určiť s ohľadom pre úver (revolving). Prakticky, teda ak dôjde k poskytnutiu úveru, dlžník vie, kedy je konečná splatnosť úveru. A ak počas trvania zmluvného vzťahu dôjde k poskytnutiu revolvingu, potom tiež po jeho poskytnutí vie, kedy je konečná splatnosť. V danom prípade konečná splatnosť úveru vyjadruje informáciu, kedy má byť úver za predpokladu dodržiavania zmluvy uhradený, kedy dôjde k zániku záväzku. Po materiálnej stránke ide o údaj obsahovo zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky, nakoľko dňom splatnosti poslednej splátky dôjde k uhradeniu úveru. Uvedené vyplýva aj z čl. 4 ods. 4.6 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, kde sa uvádza, že deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Určiť uvedený dátum v čase podania žiadosti o poskytnutie revolvingu právna úprava nielen nevyžaduje, ale objektívne sa daný údaj určiť ani nedá. V čase podania žiadosti totiž nie je možné určiť splátkový kalendár z hľadiska toho, kedy nastane presne splatnosť poslednej splátky. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi vyjadruje v otázke konečnej splatnosti úveru skutočnosť, ktorá plynie z bodu 5 a bodu 6 samotnej zmluvy. Vychádzajúc z počtu splátok, splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Taktiež sa nestotožnil ani so záverom súdu ohľadne nedostatku ďalšej náležitosti - počtu, termínov a výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov s tým, že uzavretá zmluva obsahuje stanovenie počtu splátok, ich výšku a termíny splatnosti. Požiadavku na samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti splátok, úrokov istiny zákon nevyžaduje. Tento záver súdu popiera i smernica 2008/48/EHS, z ktorej implementácia bola vykonaná zákonom č. 129/2010 Z.z.. Z ust. čl. 10 ods. 2 písm. h/ vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať výšku počtu, frekvenciu splátok spotrebiteľa, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplneným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia, a teda požiadavka a spôsob výkladu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. odporuje aj citovanému ustanoveniu smernice. Navyše zákon o spotrebiteľských úveroch, účinný v čase

uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úrokov a iných poplatkov tvoriace jednu splátku, uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a pod.. Ďalej namietal aj záver súdu o tom, že dohoda o odplate úroku by mala byť neplatnou s poukazom na ust. § 39 OZ. Uviedol, že pojem dobré mravy je právne neurčitým pojmom a teda jeho aplikácia v konkrétnom prípade vyžaduje posúdenie všetkých vo veci relevantných skutočností. Otázka odplaty za požičanie peňažných prostriedkov na základe spotrebiteľskej zmluvy uzavretej v deň 18. 6. 2010 bola upravená osobitným ust. § 53 ods. 6 OZ, ktoré súd vôbec neaplikoval, pričom sa jedná o ustanovenie lex specialis, teda má aplikačnú prednosť. Posudzovanie vecí podľa nepríslušnej právnej normy je samo o sebe dôvodom pre zrušenie rozhodnutia. V tomto prípade súd na základe použitia nesprávnej právnej normy dospel minimálne k predčasným záverom, nakoľko v dôsledku jej aplikácie, ani správne a úplne nezistil skutkový stav vo veci. Zákonodarcu výslovne určil, že pri porovnávaní sa majú zobrať do úvahy najmä finančná situácia spotrebiteľa, spôsob, miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov, lehota splatnosti, pričom súd prvého stupňa tieto otázky vôbec neposudzoval. V tejto súvislosti poukazoval na dôvodovú správu k poukazovanému ust. § 53 ods. 6 OZ, pričom poukazoval, že pri zohľadňovaní výšky odplaty je dôležitá výška poskytnutých prostriedkov, či záväzok je zabezpečený a obdobie, na ktoré sa peňažné prostriedky poskytujú. Tieto kritériá majú podstatný význam pri určení podstatného prevýšenia odplaty a pri judikatúre možno pri takomto termíne podstatného prevýšenia vysledovať hranicu maximálne 20 %. Za obvyklú odplatu na finančnom trhu je možné považovať priemernú hodnotu, ktorá vyjadruje rovnovážny stav všetkých poskytovaných spotrebiteľských úverov. V období, keď došlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, bola priemerná RPMN 51,49 %, RPMN poskytnutého úveru 69,89 %. Hodnota odplaty dohodnutá v zmluve tak uvedenú hranicu podstatným spôsobom neprevyšovala. Záver súdu v tomto smere preto považoval za nesprávny a nezákonný. Žiadal preto rozsudok okresného súdu zmeniť, návrhu vyhovieť, prípadne rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu postupom podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Už jednoduchým prepočtom sumy poskytnutého úveru a sumy, ktorú má dlžník zaplatiť na jeho splatenie vyplýva, že pri úvere poskytnutom vo výške 570,- eur a sume, ktorú má dlžník celkovo na jeho úhradu zaplatiť 1 282,68 eur spotrebiteľ úver preplatí o viac ako 100 %, čo platí aj pre poskytnutú čiastku revolvingu vo výške 343,23 eur, ktorý má dlžník vrátiť v celkovej čiastke 732,96 eur. Z takto vykonaného jednoduchého prepočtu možno ustáliť, že odplata, ktorú požaduje navrhovateľ, či už za poskytnutie úveru alebo revolvingu stonásobne prevyšuje sumu poskytnutého úveru a revolvingu, a teda je v príkrom rozpore i s ust. § 53 ods. 6 OZ, a to bez ohľadu na to, či v celkových sumách, ktoré je dlžník povinný navrhovateľovi za úver vrátiť, sú zahrnuté poplatky, úroky, či iné administratívne náklady. Správne okresný súd poukázal, že ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % a revolvingu vo výške 76,21 % nemôže požívať právnu ochranu, a to i napriek tomu, že by sa eventuálne mohla zmestiť do sumy odplaty požadovanej za poskytnutie úveru.

Odvolací súd sa plne stotožnil s konštatáciou okresného súdu i v tom, že v danom prípade podstatné náležitosti zmluvy neboli dojednané medzi účastníkmi priamo pri uzatváraní zmluvy, ale boli oznámené odporcovi až dodatočne, potom čo odporca zmluvu o úvere podpísal. Podstatné náležitosti zmluvy tak navrhovateľ jednostranne doplnil bez spoluúčasti odporcu a bez toho, aby odporca mal možnosť tieto akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť. V danom prípade oznámením o schválení úveru neboli potvrdené podstatné náležitosti, o ktorých sa účastníci v štádiu dojednávania zmluvy dohodli, naopak oznámením o schválení úveru boli navrhovateľom jednostranne doplnené údaje a náležitosti zmluvy, ktoré odporca akýmkoľvek spôsobom nemohol ovplyvniť a neostávalo iné, iba sa týmto náležitostiam podrobiť.

Správne preto okresný súd ustálil, že pokiaľ bol poskytnutý odporcovi úver vo výške 570,- eur, na úhradu ktorého odporca poskytol navrhovateľovi 642,- eur, je možné takto splatenú sumu považovať vzhľadom na vyššie konštatované skutočnosti za dostatočnú, nakoľko z hľadiska výšky celkovej požadovanej sumy zo strany veriteľa je možný považovať úver nielen za bezúročný a bez poplatkov ako naznačil okresný súd pri absencii podstatných náležitostí zmluvy, ale i za odporujúci dobrým mravom a teda z hľadiska požadovanej výšky odplaty za odporujúci ust. § 39 OZ.

V nadväznosti na uvedené potom odvolací súd rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nebolo preukázané, že by mu v súvislosti s odvolacím konaním účelne vynaložené výdavky vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.